

СТАНОВИЩЕ

от **Велислав Заимов**

професор доктор по четене на партитури и композиция в катедра „Дирижиране и композиция” в Теоретико - композиторски и диригентски факултет на Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров”, член на научното жури, назначено със заповед на ректора на АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ № РД – 27 – 015 ОД, 26.01.2024,

за присъждане на научна и образователна степен „ДОКТОР“ по направление 8.3. – музикално и танцово изкуство на

Екатерина Георгиева

за дисертационния ѝ труд „Значение на детската хорова песен в началното музикално – слухово обучение върху примери от А. Диамандиев, Г. Костов, Ал. Текелиев и Хр. Недялков“

Екатерина Георгиева е родена през 1974 година в София. Завършила е националното училище за музикално и танцово изкуство „Добрин Петков“ – Пловдив със специалност контрабас през 1993 година, а през 1999 година – Националната музикална академия „Проф. П. Владигеров“ с две специалности - педагогика на обучението по музика с бакалавърска степен и хорово дирижиране с магистърска степен. От 1997 година преподава музикално – теоретични дисциплини в НУМТИ „Добрин Петков“. От 2002 до 2010 година работи като хоноруван преподавател по солфедж в АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“. Между 2007 и 2015 година дирижира хоровите състави на НУМТИ, а от 2015 година до днес е хоноруван преподавател в АМТИИ като базов учител по педагогика на обучението по солфедж в НУМТИ. Работи върху настоящия си дисертационен труд в АМТИИ с научен ръководител проф. д-р Юлиан Куюмджиев. Във връзка с този труд участва с доклади в Пролетни научни четения в АМТИИ през 2017 г. и в научна конференция, посветена на стогодишнината на проф. Асен Диамандиев. Има публикации по темата на дисертацията в KNOWLEDGE – International Journal, Vol.26.2, септември, 2018 г.

Предложеният дисертационен труд е построен в четири глави, предшествани от увод и последвани от заключение, списък с ползваната

литература, включващ 106 издания на български и руски език, две на английски език и 10 електронни издания, списък на научните публикации, списък с 15 заглавия на сборници с детски песни и три приложения, съдържащи полезна информация: № 1 – интервю с Александър Текелиев, № 2 - списък с детски песни, класифицирани по автори на музиката, автори на текста, изпълнителски състав, брой на участващите гласове, тоналности и размери, № 3 – примери с откъси или цели песни, свързани с изследването.

В увода надлежно са посочени обекта, предмета, целите и задачите на изследването.

В глава първа е направен исторически обзор на детското хорово пеене у нас, започвайки от началото на деветнадесетото столетие до наши дни и неразривно свързаното с него композиторско творчество. Тук е събран много фактически материал, който би бил полезен за всеки музикален деятел, който отдава силите си на детската песен.

Втора глава е посветена на творчеството на четиримата български композитори, главен обект на труда: Асен Диамандиев, Христо Недялков, Георги Костов и Александър Текелиев. За всеки един от тях поотделно са дадени характеристики на детските им хорови песни от гледна точка на състава, времетраенето, жанровата насоченост, формата, използваните ладове, хармонични последования, метроритмика. Тези показатели дават възможност за различни класификации на песните и оттам – подбор на репертоара за съответните детски хорове, както от чисто музикално-художествена, така и от образователна гледна точка.

Трета глава „*Начално музикално – слухово обучение в България – история, специфика, дидактическа литература*“ дава ценна информация за един от най-основните проблеми в музикалното обучение у нас. Ако в България има все още музикална култура на някакво по-масово ниво (любителски хорове, любителски оркестри, дори любителски оперетни и дори и оперни състави),

то това се дължи на миналото (не толкова далечно за европейските мащаби), когато са поставяни основите и когато множество изтъкнати музикални педагози са положили огромни усилия и дидактически умения. Уроците на това минало не бива да се пренебрегват; те трябва да се надграждат. Изнесените сведения в тази глава би трябвало да се ползват масово от днешните музикални педагози.

В Четвърта глава „*Значение и приложение на детското хорово творчество за развитие на музикалните способности върху примери от хоровото песенно творчество на А. Диамандиев, Г. Костов, Ал. Текелиев и Хр. Недялков*“ отново се набляга на неразривната и съвсем естествена връзка между обучението по солфедж и пеенето в детски хор. Тук авторката посочва конкретни примери из творчеството на четиримата композитори, които биха развили у децата основните музикални умения като ладов усет, метроритмичен усет, мелодичен слух, усет за многогласие. С други думи, освен като търсене на художествени качества, детските песни могат да бъдат и основен източник на началното музикално обучение. В дисертационния труд това е изведено изключително удачно.

В заключение бих изразил високата си оценка за този труд, написан на високо професионално ниво и позован на голям личен опит и на педагог, и на ръководител на детски хорови състави. Убеден съм, че той ще намери голямо приложение в началното обучение по музика. Ето защо е крайно необходимо неговото отпечатване и разпространение.

Без никакво колебание предлагам на почитаемите членове на научното жури да бъде присъдена на Екатерина Георгиева образователната и научна степен „ДОКТОР“ по професионално направление 8.3 – музикално и танцово изкуство.

София, 17.02.2014 г.

проф. д-р Велислав Заимов